

Röpke kérdésekre

Szerző Administrator
2013. március 24.

Megjelenés előtt...

Válaszok Fodor Erika (Helyi Téma) kérdéseire

- Hogyan és miért lett a magyar-könyvtár szakos tanárból népdalok tanítója és előadója?
- Mivel foglalkozik most, hol tanít, kiknek és mit?
- Mit jelent az Ön számára a Kossuth-díj, minek az elismerése?

Válaszok olvashatók a „tovább”-ban!

- Hogyan és miért lett a magyar-könyvtár szakos tanárból népdalok tanítója és előadója? Kényszerválasztásként indult és kényszer-diplomával zárult vendégszereplésem a Bölcsészkaron, de nem bántam meg, mert rengeteg érdekes-értékes embert ismerhettem meg és a tanáraink elnézték, hogy nem vagyok elég „bölcs”. Hál’Istennek könyvtárosként soha nem dolgoztam, mert akkor összedőlt volna az Egyetemes Tizedes Osztályozás is, főleg amikor átálltak a számítógépes rendszerekre, ugyanis a mai napig éppen csak be tudom kapcsolni a „masinát” és megválaszolni a leveleket. Hasonlóan viszonyulok minden műszaki kellékhez. Még mindig kazettás magnót használok és ősi tranzisztort hallgatók. Tévét közel húsz éve nem nézek, nincs is otthon televízióm.

- Mivel foglalkozik most, hol tanít, kiknek és mit?

Most éppen diákjaimmal énekelek végig napi 7-8 órát, így heverem ki az elmúlt napok jóleső pezsgését, a hihetetlen méretű gratuláció-özönt. Sok százan telefonáltak, sms-eztek, üzentek a face-bookon keresztül. Többen táviratoztak, de leginkább a kézzel írott leveleknek örültem és a sok virágcsokornak. A következő napokban megpróbálom megköszönni a több száz levelet, melyek közül számosat megkönyyeztem, majd a régi-új kerékvágásban folytatom életemet: főzök a családomnak, Örkényt és Polcz Alaine-t olvasok, tanítok a szentendrei zeneiskolában, készülök koncertjeimre és új lemezeket is tervezek. A jövőben szeretnék minél többször eljutni a Kárpát-medence szórvány magyar vidékeire, ahol valóban minden nap meg kell küzdeni a magyarságért. Ezentúl alig várom a kitavaszkodást, hogy a kis kertünkben ismét gyomlálhassak és hatalmasat túrázzak a kocsói havasokban.

- Mit jelent az Ön számára a Kossuth-díj, minek az elismerése?

Ez a nem várt kedves ajándék felelősséggel jár: felelősséggel népem, nemzetem, szülőföldem iránt. A díj egyébként a népdal fontosságának, létjogosultságának elismerése is, de elismerés a határon túli magyarságnak, szűkebb pátriámnak, felvidéki testvéreimnek.

A díj annak a múltbéli népi kultúrának is szól, amiből a mai ember oly sokat tudna meríteni, lelkiileg gazdagodni, erkölcsileg erősödni és gyógyulni. A népdal az a tiszta forrás, melyből nemcsak erőt, de emberséget és önismeretet kapunk. Gyakran mondom, hogy, ahol felcsendül az ének, ott megszelídül a lélek! Semmi sem tudja annyira egybeforrasztani az embereket, mint a dal, az ének. Jóleső érzés, hogy a ránk bízott kincseinket őrizzük és továbbadjuk, így értékmentés közben mi magunk is értékke nemesedünk, bár nagyon-nagyon féltünk kultúránk sorsát-jövőjét!

Egyébként engem nem változtat meg ez a díj, mert a siker-storykat és rivaldát kerülő lényem hisz a dalaim üzenetében. A díj odaítélése után továbbra is tisztán látom az élet esendőségét, az emberi élet törékenységét. A lelki éghajlatom stabil, ezért tudom, hogy ez a díj engem bizonyos fokig „konzervál”, így számomra különleges pszichológiai tanulmány lesz viszont, hogy ezek után az emberek, hogyan viszonyulnak majd irányomban?